

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
2.P.24.000/2010.

Felperes: Dr. Ravasz László
Alperes: Magyar állam
Per tárgya: kártérítés

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/814-0/2014</u>	
Érkezett: <u>2014 ÁPR 15.</u>	
Példány: <u>3</u>	Kezelőiroda: <u>27</u>
Melléklet: <u>10 db</u>	<u>ve</u>

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FŐLAJSTROMSZÁM: <u>3-67-01</u>	
KEZDŐ ÉRTÉK: <u>2000</u>	
PÉLDÁNY: <u>3</u>	
MELLÉKLET: <u>10 db</u>	
FŐLAJSTROMSZÁM: <u>2000</u>	
UTÓIRATON: <u>10</u>	

Tisztelt Alkotmánybíróság

A Budakörnyéki Bíróság előtt keresetet terjesztettem elő az INTERAT Kft-től vásárolt LFZ-422 forgalmi rendszámú gépkocsi kicserélése iránt. A Budakörnyéki Bíróság az 1.P.20.805/2008/24. számú ítéletével kötelezte az [redacted] t a gépkocsi kicserélésére. A Pest Megyei Bíróság 4.Pf.24.426/2009/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetemet teljes egészében elutasította. A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.VII.20.429/2010/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Tekintettel arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság a fenti ítélete meghozatala során nem vette figyelembe az Európai Unió Bírósága C-65/09. számú határozatában foglalt jogelveket és az abszolút aránytalanság fennállásának megállapítása mellett sem adott helyt a keresetemnek, ezért a Magyar Állam ellen kártérítési pert kezdeményeztem az EU jog megsértése miatt. A Fővárosi Törvényszék 24.000/2010/19. számú ítéletével a keresetemet elutasította. A fenti ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4 számú ítéletével helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla összes bírója ellen elfogultsági kifogást terjesztettem elő, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla az alapügyben 17.Pf.20.676/2011/18 szám alatt kiegészítő ítéletet hozott, így elfogulatlan ítélet nem várható el egy olyan bíróságtól, amelynek a saját ítélete vonatkozásában kellene megállapítani annak jogszerűtlenségét. A Kúria, mint másodfokú bíróság a Pkk.V.24.563/2013/2 számú határozatával a kizárás iránti kérelmemet elutasította. A Fővárosi Bíróság ennek következtében tudta elbírálni a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítélete ellen benyújtott fellebbezésemet.

Álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19 és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4 illetve a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2 számú határozata az alábbiakban foglaltak miatt Alaptörvény sértőek:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, illetőleg az EJEE 6. cikk (1) bekezdése szerint a bíróságoknak biztosítani kell az ügyfelek számára a tisztességes eljáráshoz és a pártatlan ítélezéshez való jogot. A tisztességes eljáráshoz való jog magába foglalja a törvényes bíróhoz való jogot is. Törvényes bírónak csak az a bíró tekinthető, aki a Bszi-ben és a Pp-ben foglalt szignálási és bíró kijelölési szabályok betartásával került kijelölésre az ügy tárgyalására. A Kúria szignálást végző vezetője a Fővárosi Ítéltábla és bírái ellen benyújtott kizárási kérelmem elbírálására dr. Bartal Géza tanácselnököt és dr. Farkas Attila előadó bírót illetve dr. Rédei Anna bírót jelölte ki. Dr. Bartal Géza és dr. Farkas Attila bírók a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.20.429/2010/7 számú ítéletének a meghozatalában is részt vettek. Ezen ítélet alapján kértem a Magyar Államot kártérítésre kötelezni az EU jogának megsértése miatt. Így megállapítható, hogy azok a bírók döntöttek a Fővárosi Ítéltábla ellen benyújtott kizárási kérelmemről, akiknek az ítélete miatt indítottam a kártérítési pert. Gyakorlatilag azok a bírók döntöttek a kizárási kérelemtől, akiknek a jogsértő magatartását kellett elbírálnia a Fővárosi Ítéltáblának. Ezen bírók nyilvánvalóan elfogultnak tekinthetők a Pp. 13.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján.

Sc UK

A törvényes bíróhoz való jogot biztosító szignálási rend alapelveit részletesen meghatározta az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata (ENCJ) a 2013. december 9-10. napján megtartott brüsszeli tanácskozásán. A törvényes bíróhoz való jogot biztosító szignálási rendről az ENCJ szerint többek között csak akkor beszélhetünk, ha az eljáró bíró, vagy bírói tanács kijelöléséről, vagy annak személyéről haladéktalanul értesítik az ügyfelet. Megjegyzendő, hogy a Kúria gyakorlata szerint is előzetesen a határozat meghozatala előtt értesíteni kell az ügyfelet az ügy tárgyalására kijelölt bíró személyéről, azért, hogy a kijelölt bíró tekintetében az esetleges kizárási kérelmét az ügyfél elő tudja terjeszteni.

A Kúria a Pkk.V.24.563/2013. számú határozatának meghozatala előtt sem a tanács elnöke, sem a szignálást elvégző vezető nem tájékoztatott az eljáró tanács összetételéről. A kizárási kérelmem elutasításáról, illetőleg a tanács összetételéről csak akkor szereztem tudomást, amikor a Fővárosi Ítéltábla eljáró tanácsa az ügyet tárgyalásra kitűzte és az idéző végzést megküldte nekem a Kúria határozatával együtt. Erre figyelemmel semmilyen kizárási kérelmet nem tudtam előterjeszteni dr. Bartal Géza és dr. Farkas Attila bírók ellen, mivel az akkor érvényes kúriai gyakorlat szerint kizárási kérelem a határozat meghozatala után nem volt előterjeszthető. Sajnos felmerülhet a gyanúja annak, hogy dr. Bartal Géza és dr. Farkas Attila bírók azért sértették meg a tájékoztatási kötelezettségüket, hogy ne tudjak ellenük kizárási kérelmet előterjeszteni, és így maguk tudják meghatározni azt, hogy melyik bíróság bírálja el az ő jogsértésük miatt érvényesített kártérítési igényemet. Álláspontom szerint a fenti bírók ezen magatartásukkal alapvetően megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat (ENCJ állásfoglalás, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek., EJEE (6) cikk 1. pont.).

Ekkor még nem született meg a T. Alkotmánybíróság azon határozata, amely a kúriának az utólagosan előterjesztett kizárási kérelmek tekintetében folytatott gyakorlatának az Alaptörvény ellenességét megállapította. A fenti alkotmánybírósági határozatról való tudomásszerzésem után azonnal kizárási kérelmet terjesztettem elő a 2013. december 12. napján megtartott tárgyaláson a Fővárosi Ítéltáblánál dr. Bartal Géza és dr. Farkas Attila kúriai bírók ellen. A Fővárosi Ítéltábla eljáró tanácsa azonban a kérelmemet és annak a Kúriára való felterjesztését elutasította azzal, hogy csak és kizárólag az általuk meghozandó ítélet ellen benyújtandó felülvizsgálati kérelmemben terjeszthetek elő panaszt a dr. Bartal Géza és dr. Farkas Attila bírók elleni kizárási kérelmem elutasítása miatt.. Ezzel nyilvánvalóan megsértette a másodfokú tanács a T. Alkotmánybíróság fent megjelölt határozatában megjelölt elveket illetve a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Gyakorlatilag kényszerítettek ezzel arra, hogy felülvizsgálati kérelmet terjesszek elő, amire egyébként nem lennék köteles. A felülvizsgálat kérelem előterjesztésének nem is nagyon lenne értelme, tekintettel arra, hogy ezt annak a Kúriának kellene elbírálnia, amelynek jogsértő magatartása miatt indítottam a kártérítési pert. Az is megjegyzendő, hogy a Fővárosi Ítéltábla nem is dönthetett volna a kúriai bírók ellen benyújtott kizárási kérelem tekintetében (Pp.18.§) megsértve ezzel a törvényes bíróhoz és ez által az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat. Sajnos itt is felmerülhet az a gyanú, hogy a Fővárosi Ítéltábla azért utasította el jogellenesen a kizárási kérelmemet, hogy maga tudja elbírálni a saját bíróságának a jogsértését, és tudja elutasítani a keresetemet.

Az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata állásfoglalása szerint és a magyar bírói gyakorlat szerint is a szignálási rend megsértése(pl:ügyfél értesítési kötelezettség elmulasztása) alapot ad a bíró kizáráására, illetőleg fellebbezés előterjesztésére. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy mind a Kúria, mind a Fővárosi Ítéltábla eljáró tanácsa megsértette a szignálási rendet és ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz

és tisztességes eljáráshoz való jogomat. A fenti bíróságok a szándékos magatartásukkal megakadályozták azt, hogy kizárási kérelmet tudjak előterjeszteni a nyilvánvalóan elfogult kúriai bírókkal szemben megakadályozva azt, hogy az ügyemben pártatlan bíróságok járjanak el.

A T. Alkotmánybíróság a 2777/2012.AB határozatában meghatározta azt, hogy milyen elvek figyelembe vétele alapján tekinthető egy bíróság, vagy annak eljáró tanácsa pártatlannak. Az T. Alkotmánybíróság fenti határozatának 48. pontja szerint „az objektív megközelítés pedig annak vizsgálata, hogy volt-e objektíve igazolható oka a pártatlanság hiánya feltételezésének, vagyis az adott szabályozás biztosítja-e a pártatlanság követelményét, ideértve azt is, hogy az eljárás a közösség elsősorban a jogkeresők oldaláról nézve objektíve nem támaszthat kételyeket a pártatlanságot illetően”. A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy a pártatlanság nem csak azt jelenti, hogy a bíró szubjektíve annak tartja-e magát, hanem azt is, hogy a jogkereső állampolgárban jogosan merülhet-e fel annak a gyanúja, hogy az eljáró bíró, vagy bíróság nem tekinthető pártatlannak. Erről az oldalról nézve álláspontom szerint nyilvánvalóan nem tekinthető pártatlannak az a bíróság és annak összes bírója, amelyiknek olyan ügyben kellene döntenie, amelynek a tárgya az, hogy a saját maguk által meghozott ítéletek jogszabálysértőnek tekinthetők-e. Nyilvánvalóan érdekelték ezek a bíróságok abban, hogy olyan ítélet szülessen, amely nem állapítja meg az ő jogsértéseiket. Tekintettel arra, hogy a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla semmilyen formában nem biztosította a lehetőséget a számomra arra, hogy a kizárási kérelmemet érvényesíteni tudjam velük szemben, ezért megállapítható, hogy nem volt biztosítva a számomra az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított pártatlan ítélkezéshez való jogom. Az ügyemben nyilvánvalóan elfogult bíróságok jártak el a nekik felróható és jogellenes magatartásuk miatt.

Véleményem szerint szükséges volna a magyar bíróságok azon gyakorlatának Alaptörvénynek megfeleléségét megvizsgálni, hogy ha egy bíró kinyilvánítja azt, hogy nem érzi magát elfogultnak akkor a kizárási kérdésében eljáró bíróságok automatikusan megállapítják a Pp.13.§ (1) bek. e./ pontja alapján előterjesztett kizárási kérelem alaptalanságát

Álláspontom szerint a Fővárosi Bíróság 6.Pf.24.000/2010/19., illetve a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú ítélete a fentiekén kívül még több ok miatt is sérti az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az EJE 6. cikk (1) pontjában foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Mint korábban kifejtettem a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot is. Az Európai Unió Alapszerződésének 9.f. Cikk (3) bekezdés b./ pontja szerint az EU jog értelmezésére csak az EU Bíróságának van kizárólagos hatásköre az előzetes döntéshozatali eljárás keretében. Az EU Bíróság a C-224/01 (Köbler) ügyben kimondta, hogy a tagállam kártérítési felelősséggel tartozik akkor, ha a végső fokon eljáró bíróság nyilvánvalóan nem ismerte meg megfelelően az EU jogot, mivel az EU Alapszerződés 177. cikkében foglalt előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kötelezettségének nem tett eleget. Megjegyzendő az is, hogy a T. Alkotmánybíróság is megállapította egy határozatában, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás elmulasztása a bíróságok részéről a méltányosságot és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

Nézetem szerint az első és másodfokú bíróságnak több kérdésben is előzetes döntéshozatali eljárást kellett volna kezdeményezni, mivel az eljárásuk során lényegesen eltértek az EU Bíróság gyakorlatától és azzal ellentétesen értelmezte az EU jogot. Véleményem szerint a nemzeti

bíróságoknak az EU alapszerződés 9.f. Cikk (3) bekezdés b./ pontjára tekintettel nem volt jogosultsága az EU jog értelmezésére, főleg nem az EU Bírósága határozataival ellentétesen.

A Fővárosi Ítéletábla a másodfokú határozatának meghozatalakor nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyta a C-46/93 és a C-48-93. egyesített ügyek (Basseire du Pecheur) 32. pontjában és a C-302/97 (Factortame) ügy 62. pontjában illetve a C-302/92 (Konle) ügy 62. pontjában foglaltakat . Ezen ítéletekben az EU Bírósága egyértelműen kimondja, hogy „érvényes a közösségi jog tagállam általi bármilyen megsértésére, függetlenül attól, hogy az állam melyik szerve felelős a cselekményért, vagy mulasztásért. Így egy tagállam nem hivatkozhat a belső jogrendjében létező szervezetek közötti hatáskörök és felelőségek megosztására azért, hogy ez alapján mentesítse magát a felelősség alól”. Emellett a C-173/03 (Traghetti) ügy 46. pontja szerint a tagállam kártérítési felelősségét meghatározó feltételek a közösségi jog hatálya alatt állnak, ezért a fent megjelölt ítéletekben foglalt jogelveket alkalmazni kell a nemzeti bíróságoknak a kártérítési perek során. Mindebből egyértelműen következik az, hogy a Fővárosi Ítéletábla nyíltan szembe helyezkedett az EU Bíróság ítéleteiben megfogalmazott azon jogelvvvel, hogy a tagállam kötelezhető csak és kizárólag a kártérítésre annak ellenére, hogy a belső jog szerint nem ő lenne ténylegesen köteles a kár megtérítésére. A Fővárosi Ítéletábla a keresetemet az EU Bíróságának fent megjelölt ítéleteiben megfogalmazott jogelvere tekintettel nem utasíthatta volna el azon a jogcímen, hogy a Magyar Állam nem kötelezhető kártérítésre, hanem a Ptk. 349. §-a szerint csak a Kúria.

A Fővárosi Törvényszék sem vette figyelembe a határozatának a meghozatalánál a C-65/09. (Gebr. Weber GmbH kontra Jürgen Wittmer) ügy 74-78. pontjában, illetőleg a határozat 2. pontjában, valamint a C-173/03. (Traghetti) ügyben foglalt jogelveket. Ezen jogelvek szerint abszolút aránytalanság esetén a kicserélés iránti kérelem nem utasítható el. Emellett azt a jogelvet sem vette figyelembe az elsőfokú bíróság , amelyet az EU Bíróság a C-32/2002. számú ügyben hozott határozatában mondott ki, miszerint a nemzeti bíróságok a szavatossági jogok megítélése tekintetében nincsenek kötve a kereseti kérelemhez. Ez alapján bármelyik, a 44/1999. EK irányelvben meghatározott szavatossági jogot megítélhetik a jogosultnak, és nem utasíthatják el a keresetet azon a címen, hogy a jogosult nem megfelelő szavatossági igényt érvényesített.

Véleményem szerint a fentiekből megállapítható, hogy az első és másodfokú bíróság jogellenesen eltért az EU Bíróságának az ítéleteiben meghatározott jogelvektől. Álláspontom szerint az eljáró bíróságok az ítéleteik meghozatala során nem térhettek volna el az EU Bíróság fent megjelölt határozataiban foglalt jogelvektől , hanem előzetes döntéshozatali eljárást kellett volna kezdeményezniük (EU Alapszerződés 177.cikk) . Az eljárások során számtalanszor kértem azt, hogy az eljáró bíróságok előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzenek az EU jog értelmezése tekintetében. Az eljáró bíróságok ezen kötelezettségüknek nem tettek eleget és maguk értelmezték az EU jogot, az EU Bíróságának döntéseivel ellentétesen. A Fővárosi Bíróság jelen esetben végső fokon eljáró bíróságnak minősül, ezért az előzetes döntéshozatali eljárás előterjesztésére hivatalból köteles lett volna. E tekintetben már ennek a bíróságnak nem volt mérlegelési joga. Véleményem szerint ezen magatartásával az első és másodfokú bíróság megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében az EU Alapszerződés 9.f./ cikk (3) bekezdés b./ pontjában, illetve az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz, ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Nyilvánvalóan az EU jog értelmezésére csak és kizárólag az EU Bíróságának lett volna hatásköre, így csak az EU Bíróság tekinthető ebben törvényes bíróságnak. Mivel a magyar bíróságok döntöttek (az EU Bíróság joggyakorlatával ellentétesen) olyan kérdésben, amelyre az EU Bíróságnak lett volna kizárólagos hatásköre, ezért ezen magatartásukkal az eljáró bíróságok megsértették a törvényes bíróhoz és a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Álláspontom szerint a Fővárosi

Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla a fent megjelölt okok miatt az Alaptörvény XVIII. cikk. (1) bekezdése mellett megsértették az Alaptörvény E. cikkében foglaltakat is.

A fentiek alapján a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19 és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4. számú ítéletét, illetve a Kúria Pkk.V.24.563/2013/2. számú végzését semmisítse meg az 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 43. § (1) bekezdése alapján, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az EJEE 6. cikk (1) pontjában, illetve az EU Alapszerződés 9.f. cikk (3) bekezdés b./ pontjában foglalt tisztességes eljáráshoz (törvényes bíróhoz) és pártatlan ítélkezéshez való jogomat és az Alaptörvény .E. cikkét.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 27.§ a-b./ pontja alapozza meg.

Az első és másodfokú bíróság összesen 248.000,- Ft eljárási illeték és 75.000,- Ft perköltség megfizetésére kötelezett. A korábbi munkáltatóm a Szegedi Törvényszék hibájából munkahelyi balesetet szenvedtem és ebből adódóan megváltozott munkaképességű vagyok. A betegségem miatt csak olyan munkát tudok vállalni, amely csak 160.000,- Ft nettó jövedelmet biztosít a részemre. Jelenleg is táppénzen vagyok, így az eljárási illeték és perköltség megfizetése súlyos anyagi gondokat okozna nekem. **Kérem, hogy a T. Fővárosi Törvényszék 2.P.24.000/2010/19., Fővárosi Ítéltábla 6.Pf. 20.091/2013/4. számú ítéletének végrehajtását függesztesse fel.**

A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.091/2013/4 számú ítéletét 2014. március 7. napján vettem át.

Amennyiben az elsőfokú bíróság a fenti határozatok felfüggesztését nem rendeli el, akkor kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság kezdeményezze ezen határozatok végrehajtásának felfüggesztését az Abtv. 61.§ (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla a 2013. december 12. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvet a kérelmem ellenére a mai napig nem küldte meg email-ben a részemre így a kizárás iránti kérelmemet elutasító végzést az iratokhoz nem tudom csatolni. Kérem, hogy az elsőfokú bíróság ezt küldje meg az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panaszommal együtt.

Hozzájárulok, hogy a T. Alkotmánybíróság a személyes adataimat nyíltan kezelje és ahhoz, hogy az alkotmányjogi panaszomat teljes egészében nyilvánosságra hozza. Csatolom a szakvizsga bizonyítványomat és a támadott szavatossági és kártérítési ítéleteket.

S z e g e d , 2014. március 30.

Tisztelettel:

dr. Ravasz László
indítványozó